

Alternative ale Jurământului lui Hipocrate

Rugăciunea Rabinului Mose Ben Mainmon - zis Maimonide -

“Doamne Sfinte, înainte de a-mi începe munca sfântă spre a-i vindeca pe cei creați de Tine, îmi ridic ochii spre Tronul Tău ceresc, cerându-Ți curaj și putere ca să-mi îndeplinesc munca cu cinste și ca să nu fiu orbit de dorul banilor și al renumelui.

Ajuta-mă să văd în fiecare suferind care ar veni să-mi ceară sfatul, pe Om, oricine ar fi, bogat sau sărac, prieten sau dușman, bun sau rău, dă-mi să văd în el omul suferind și numai omul.

Și dacă voi da peste medici mai înțelepți decât mine, fă-mă să învăț de la ei.

Iar dacă cei nepricepuți își vor bate joc de mine, fă-mă ca în ciuda lor, să cred în dragostea mea pentru meseria mea.

Numai adevărul să-mi lumineze calea, căci orice greșală în drumul meu poate aduce moartea și durerea fapturilor tale.

O! Doamne Dumnezeu al milei și al îndurării, întărește-mă, sprijină-mă și insuflă-mi liniște și calm. Amin!”

Jurământul lui Maimonide

Sunt gata să-mi încep îndeletnicirea.

Vino-mi în ajutor, Dumnezeul meu, ca să-mi pot îndeplini munca așa cum se cuvine !

Pune în inima mea iubirea de știință și de adevăr și iubirea de făpturile tale.

Îndepărtează de mine iubirea de necuvenite câștiguri și iubirea de faimă, căci asemenea înclinații sunt contrare iubirii de adevăr și iubirii de făpturile tale.

Fă ca trupul și sufletul meu să fie dîrze și dă-le puteri ca să poată oricînd să fie de folos celui sărman și bogatului, omului bun și celui rău, prietenului și dușmanului.

Fă, Doamne, ca-n cel atins de boală să nu văd altceva decît omul...

Fă-mă să țin seama, în fața celor din breasla mea, de sfaturile celor știutori cu adevărat și ale celor dornici să mă învețe să înțeleg, căci mare și de necuprins este întinderea științei !

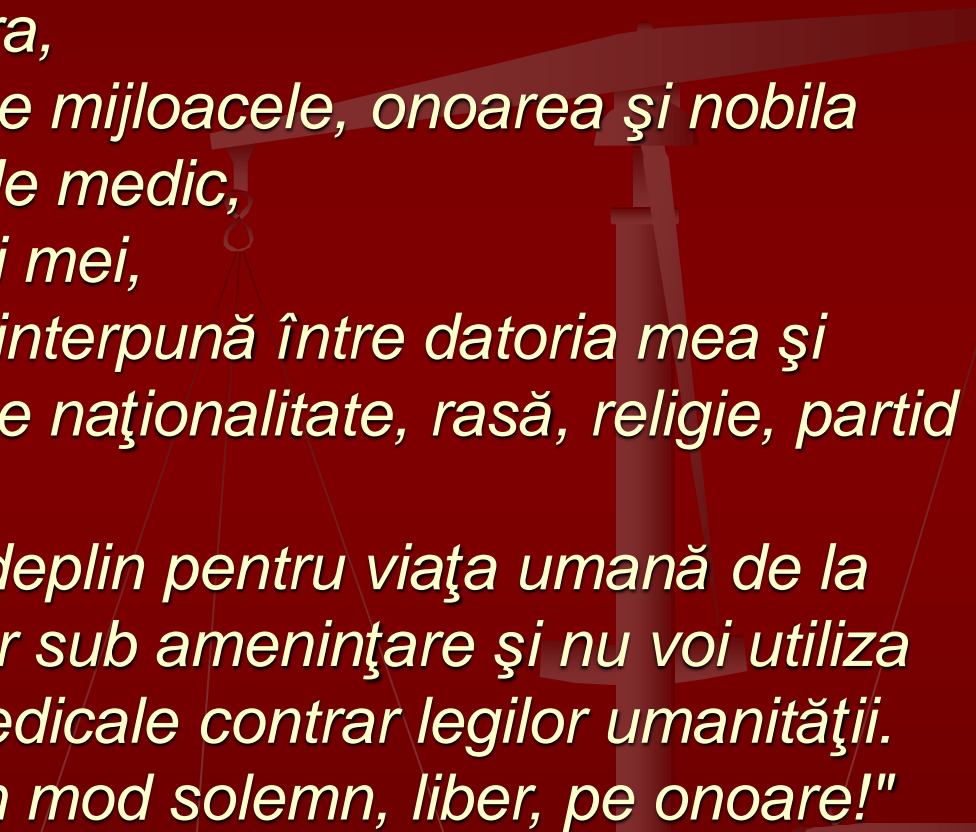
Textul actual

La primirea în rândurile Colegiului Medicilor din România, medicul va depune jurământul lui Hipocrate în formularea modernă adoptată de Asociația Medicală Mondială în cadrul Declarației de la Geneva din anul 1975:

*"O dată admis printre membri profesiei de medic,
Mă angajez solemn să-mi consacru viața în slujba
umanității.*

*Voi păstra profesorilor mei respectul și recunoștința care le
sunt datorate,*

*Voi exercita profesiunea cu conștiință și demnitate,
Sănătatea pacienților va fi pentru mine obligația sacră,*

*Voi păstra secretele încredințate de pacienți, chiar și după decesul acestora,
Voi menține, prin toate mijloacele, onoarea și nobila tradiție a profesiei de medic,
Colegii mei vor fi frații mei,
Nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, partid sau stare socială,
Voi păstra respectul deplin pentru viața umană de la începuturile sale chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității.
Fac acest jurământ în mod solemn, liber, pe onoare!"*

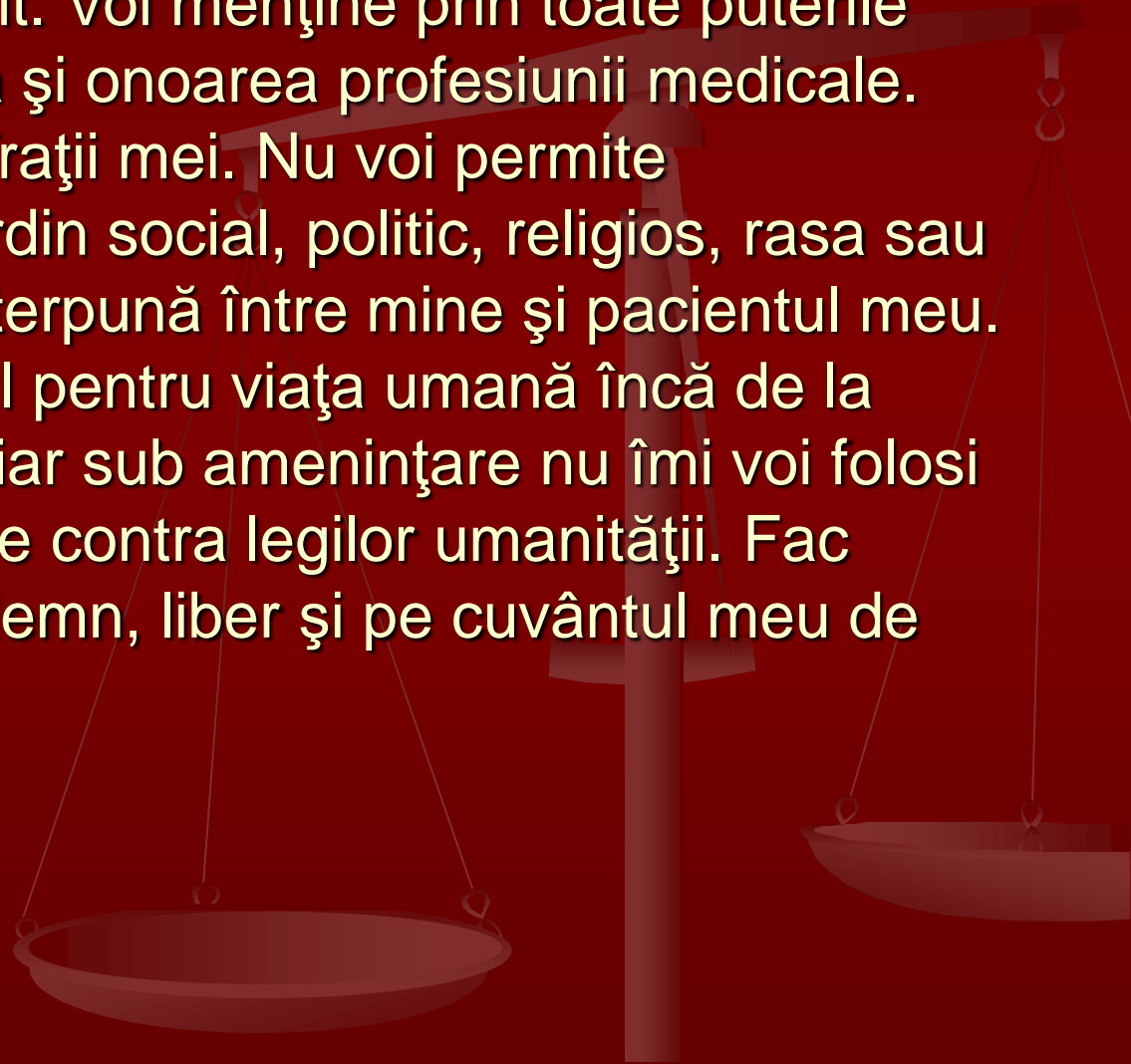
Alte coduri de etică și deontologie folosite în prezent

Declarația de la Geneva emisă în 1948 după Codul de la Nurnberg (1947) și amendat în 1983 de către Asociația Mondială Medicală, prezintă în forma actuală următorul conținut:

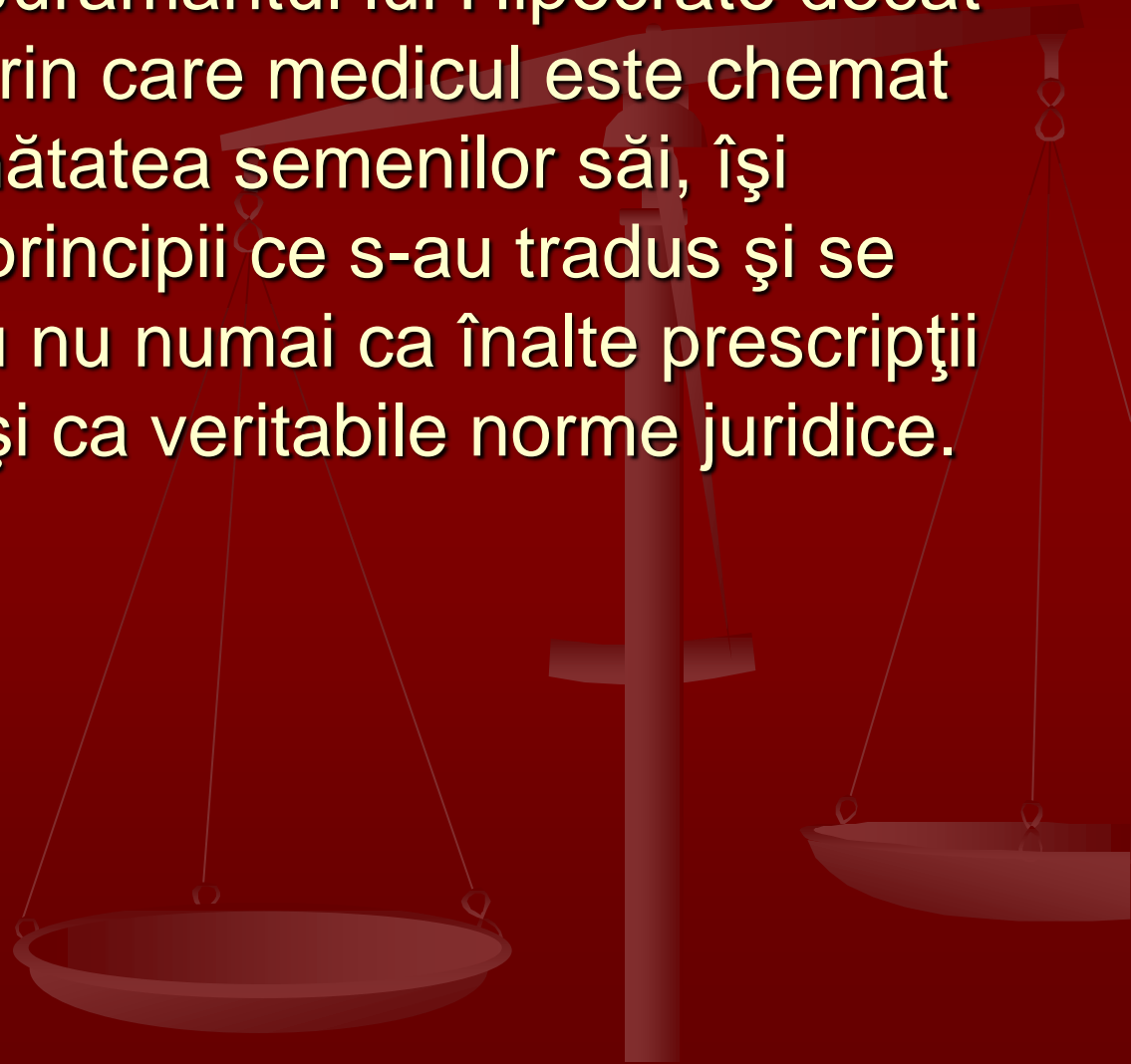
“La momentul admitterii mele în cadrul corpului acestei profesii:

În mod solemn îmi voi pune viața în serviciul umanității. Voi acorda profesorilor mei respectul și gratitudinea ce li se cuvine. Îmi voi practica profesia cu conștiință și demnitate. Sănătatea pacienților mei va fi principala mea preocupare.

Voi respecta secretele care îmi sunt încredințate, chiar dacă pacientul a murit. Voi menține prin toate puterile mele tradiția, puterea și onoarea profesiei medicale. Colegii mei vor fi ca frații mei. Nu voi permite considerentelor de ordin social, politic, religios, rasa sau naționalitate să se interpună între mine și pacientul meu. Voi menține respectul pentru viața umană încă de la începutul ei și nici chiar sub amenințare nu îmi voi folosi cunoștințele medicale contra legilor umanității. Fac aceste promisiuni solemn, liber și pe cuvântul meu de onoare.”

De fapt ce este Jurământul lui Hipocrate decât o formă sublimă prin care medicul este chemat să vegheze la sănătatea semenilor săi, își asumă un set de principii ce s-au tradus și se vor traduce mereu nu numai ca înalte prescripții de ordin moral ci și ca veritabile norme juridice.

Șansa unui medic de a deveni bun, constă nu doar în pregătirea profesională, care este capitală, ci și în dezvoltarea conștiinței că tot ceea ce face se află sub semnul providenței, al datoriei față de semenii și față de Dumnezeu și mai ales sub semnul dragostei.

